
 Slavko Grum / Spomladi

In gledam še dalje — tja čez, čez Goričko do Rabe,
tja, kjer je št. Gothard navezal šop belih vasic
ter v veri in upanju plaka in čaka —
na jutra velikega, jutra rešilnega klic...

Gledam čez Rávensko, gledam tja čez, čez Goričko,
na zemljo ob Rabi, na tužni naš Sveti Gothard,
in tiho vprašujem se v duši: Li boste ostali,
vi stražniki zadnji porabskih Slovenov, li boste vzdržali
do tistega jutra, ki v duhu ga gleda vaš bard?

Slavko Grum / Spomladi

Zadnjič sem šel čez Križevski nasip in prvič videl, da zelenijo listi. Začudil sem se. Kako le morejo iz teh starih, zaprašениh dreves brsteti listi, kako le morejo!

Sedaj je že vse v cvetju. Magnolija cvete, bezeg in azaleje.

Bezeg imam tudi v sobi. Postavila ga je na pisalnik gospodinja, da imam tudi jaz nekoliko veselja. Če dolgo sedim pred njim, dobim kar vodo v oči. Preveč sem tuhtal zadnje čase in izmučen sem, zato sem takoj ginjen.

Beli bezgovi cveti so mi najbolj všeč. Ali to je najbrže samo zaradi tega, ker jih je manj. Če pogledam natančneje, so plavi lepši.

Takole sedim in mi gre vse različno po glavi. Še na kako žensko se spomnim mogoče. Sploh ni potreba, da mi je postavila ravno gospodinja tale bezeg v sobo. Morebiti je bil kdo drugi, o, zelo mogoče, da je bil kdo drugi. Recimo, me obišče katerikrat neka mlada dama, študentka — prijateljica sva pač! Zakaj bi bilo tako neverjetno, da je prinesla bezeg ona? Potihoma je prišla zvečer, ko hodim na Nasip, in potrkala. Rože je skrila zadaj za seboj, da jih ne bi videl, če bi bil vendarle slučajno doma. Naglo jih je potem vtaknila v kozarec in zbežala. Mislila si je: naj razveselim malo starega moža, naj ga razveselim.

Končno ni to nič čudnega, navezana je pač name! Res je sicer da sem že nekoliko v letih, ali — Na večer se sprehajava skupaj, sedeva na kako samotno klop — mnogo parčkov nas je ob tem času po vrtovih.

O, ni ravno treba, da je dala bezeg gospodinja, tudi druge znance imam.

Če povem po resnici, sem prav za prav videl, da je prinesla cvetje starka, ali zakaj — zakaj ne bi smel človek malo sanjariti?

J. Glaser / Iz pisem Ivana Cankarja Anici Lušinovi

Na mizi pred menoj je nerazrezan snopič Rudolfinskega almanaha in «Kratko poročilo o številu kromozomov pri partenogenetskih jajčecih bacila rossii». S sladkosnednostjo sem si pripravil brošuri za po večerji, sedaj pa ju gledam z očitim pomilovanjem. Še kake druge stvari so, pravim, kot pa stoje tu v knjigah, še kake druge. O!

Pred ogledalom stojim in vidim, da imam že precej ponošeno obleko. Žalosten sem.

Danes ne grem ven, doma ostanem rajši. Zdi se mi, da zunaj nekoliko mrazi.

Odprem knjigo ter začnem rezati liste. Na drugi strani me mičejo nove publikacije o fazmidah.

Ženska je jako nesolidna stvar. Človek si nakoplje skrbi in bolečine.

Režem liste in jih božam. Motno mi je pred očmi, črke so zveržene. Obrišem neumno solzo. Stare so moje oči in izčitane, pa jih zalije voda.

Janko Glaser / Iz pisem Ivana Cankarja Anici Lušinovi

(Konec)

II.

Znova se je približal Cankar Anici l. 1901.,* ko je pripravljaj 2. izdajo «Ėrotike». Obrnil se je do nje s prošnjo, naj mu pošlje pesmi «V parku» in «Večerni koncert», kateri ji je bil svojčas posvetil. Da je to pesnikovo pismo po dolgem molku bilo prvo, priča njegov začetek kakor tudi njegov opravičujoči se ton. Za tem sledi zopet večja vrzel, ki pa je nastala morda le vsled tega, ker so se vmesna pisma pogubila. Da je bilo dunajske korespondence v resnici več, mi je izrecno zatrdil g. Bregant, razvidno pa je to tudi iz pisma 11. julija 1902.: tam omenjena dopisnica ni ohranjena. Vsa naslednja pisma, kar se jih je ohranilo, so iz dobe med 12. majem in 25. septembrom 1902.

* Bilo je to tri leta po zadnjem (ohranjenem) pismu iz prejšnje dobe, ne dve in pol, kakor stoji pomotoma na str. 346. zgoraj. — Razen tega se je v prvem odstavku vrnilo v tekst nekaj tiskovnih pomot. Stati bi moralo: str. 344, vrsta 6: b a j e nenavaden ... namesto k a j nenavader; st. 352, pismo 6, vrsta 8: s m e m namesto m o r e m; str. 354, pismo 8, vrsta 4: t a k o j b i j o namesto b i g a t a k o j; str. 354, pismo 8: pred tekstom manjka vrsta pomišljajev; str. 361, pismo 10: R e g a l i namesto R e g u l i.